

[Energiministeren]

Jeg tør ikke gå i detaljer med, hvad sælgeren er enig i og ikke enig i, så løst som der i virkeligheden er spurgt. Hr. Wilhjelms taler om 8 mia kr. og en væsentlig forskel osv. Jeg har redegjort præcis for, hvad der er det faktiske grundlag, og det ville jeg, hvis jeg var spurget, være godt tilfreds med at have fået forklaret.

Jeg vil bruge anledningen til at gentage, at det helt afgørende er at blive færdige til de tidsterminer og få projektet i gang til den tid, der er tale om. Det er også ud fra et mere overordnet energipolitisk synspunkt nødvendigt, at det er det, der får førstehedsrangorden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 555

13) Til *socialministeren* af:

Gammelgaard (KF):

»Har ministeren statistiske oplysninger om hjælpeperiodens varighed, hvad angår kommunernes udbetaling af forbigående kontanthjælp i henhold til bilstandsloven, og mener ministeren, at det er i overensstemmelse med bilstandsloven og dens intentioner, at 43,7 pct. af de klienter, der i Århus kommune modtager forbigående hjælp, får denne i mere end et år, og 14,6 pct. af klienterne i mere end 4 år?«

Skriftlig begrundelse

Socialministeren har i svaret på spørgsmål nr. 104 bekræftet, at det er i overensstemmelse med bilstandsloven og kontanthjælpscirkulæret, når den forbigående hjælp overstiger hidtidig indkomst og er større end den indtægt, man vil kunne opnå, såfremt man begynder at arbejde.

I henhold til bilstandslovens § 37 skal den forbigående hjælp ydes »i en begrænset tid«. Cirkulæret om kontanthjælp efter bilstandsloven, punkt 6, omtaler, at »vanskeligheder af mere forbigående karakter« skal afhjælpes, og udtrykker det endvidere således, at hjælpen skal ydes »i den indledende fase af en situation med sociale vanskeligheder«.

Statistiske oplysninger fra Århus kommunes socialforvaltning om udviklingen i kontanthjælpsudgifterne i perioden 1977-80 afslører imidlertid, at en stor del af klienterne modtager forbigående hjælp i længerevaren-

de perioder. Det kan ikke være i overensstemmelse med bilstandsloven og dens intentioner.

Udgifterne til forbigående hjælp passerer i 1980 2.000 mill. kr.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Når der er ydet en person forbigående kontanthjælp efter bilstandslovens § 37, skal det sociale udvalg ifølge lovens § 41 senest 3 måneder efter hjælpens påbegyndelse tage vedkommendes og familiens forhold op til bedømmelse med henblik på, om der er grundlag for at yde andre former for bistand. Hvis det må anses for godtgjort, at vedkommende ved fortsat kontanthjælp kan forventes at blive i stand til selv at klare sit og familiens underhold, kan denne form for hjælp fortsætte.

Den seneste bilstandslovsstatistik viser, at omkring 60 pct. af de personer, der modtager § 37-hjælp, ophører med hjælpen, inden der er forløbet 3 måneder. Dette harmonerer ikke ganske med de procenter, hr. Gammelgaard anfører vedrørende Århus kommune i sit spørgsmål. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind på disse tal her. Kommunens social- og sundhedsforvaltning har jo allerede i en pressemeddelelse tilbagevist hr. Gammelgaards påstande.

Hvad angår bilstandsloven og dens intentioner kan jeg henvise til, at der i kontanthjælpsafsnittet sondres mellem forbigående og varig hjælp, og at den foreliggende statistik som nævnt viser, at den forbigående hjælp typisk ydes til personer, der med denne hjælp kan komme ud af deres vanskeligheder i løbet af kortere tid.

Jeg må bestride, at jeg som anført i hr. Gammelgaards skriftlige begrundelse i mit svar på hans spørgsmål af 5. december 1979 skulle have bekræftet, at hjælpen efter § 37 kunne overstige hidtidig indkomst. Som man vil kunne se af Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 1472, fastslog jeg tværtimod, at hjælpen højst kunne sikre en opretholdelse af det hidtidige indkomstniveau og ikke en forbedring af dette. Havde jeg sagt noget andet, ville det have været i strid med lovens tekst, hvorefter man i øvrigt tillige skal tage hensyn til det forventede fremtidige levestandard.

Gammelgaard (KF):